

Toate florile din lume

La șase dimineața, ora la care începe forfota specifică, am pătruns pe un altfel de Wall-Street: *FloraHolland*, cea mai mare bursă de flori din lume, de unde provine mai mult de jumătate din materia primă a florărilor de pe Glob. Zilnic, *45 de milioane de flori* pleacă de aici către toate colțurile lumii, iar procesul de culise este cel mai exact, matematic și bine-organizat... *perpetuum mobile* pe care l-am văzut vreodată. **de Diana-Florina Cosmin**

AVERTISMENT: DUPĂ CITIREA ACESTUI ARTICOL, NU VEI MAI PRIVI NICIODATĂ LA FEL UN FIR DE FLOARE.

Eu una sigur nu o voi mai face, după ce am înțeles câtă muncă, organizare și desfășurare de forțe este angrenată pentru ca noi să putem desfășura o activitate aproape banală: să intrăm în florărie, să cerem două fire dintr-o floare, trei dintr-o alta și să plecăm acasă cu un buchet pe care să-l uităm într-o gastră, pe pervaz. Lăsând deoparte furnizorii și cumpărătorii, 35.000 de angajați ai bursei lucrează în fiecare dimineață în Olanda pentru ca această obișnuință să continue fără sincope.

Firește, miza o reprezintă o cifră de afaceri de 4,5 miliarde de euro anual, dar chiar și așa, știind prin câte mâini și câte proceduri diferite a trecut un fir de trandafir sau o lea, perspectiva se schimbă, așa cum se întâmplă când înțelegi cu adevărat mecanismul profund al unui lucru.

În sediul din Aalsmeer, la 30 kilometri de Amsterdam, 85% dintre florile pe care le vedem mișcându-se în toate direcțiile în jurul nostru, pe paletă motorizată, pleacă la export, din Japonia până în florăriile din București. Există trei sedii olandeze ale casei de licitații, dar FloraHolland din Aalsmeer este cel mai mare dintre toate și singurul vizitabil. Pentru a putea vedea cu adevărat ce se întâmplă, trebuie să fii acolo la ivirea zorilor, fiindcă la 8:30 totul s-a terminat deja, iar incredibila forfotă lasă loc unei liniști desăvârșite.

Pentru ca milioanele de flori să poată ajunge la destinație (pentru Olanda, bursa garantează cumpărătorilor că florile licitate le vor parveni în maximum două ore), activitatea de pregătire începe din zori, iar când cei mai mulți oameni abia își încep activitatea, ziua de muncă la Flora Holland s-a încheiat de mult.

DE UNDE VIN FLORILE?

O sursă importantă o reprezintă chiar Olanda, dar tot aici se tranzacționează flori din Kenya, Etiopia, Italia, Franța sau din diferite țări africane. În cazul acestora din urmă, producătorii sunt tot olandezi care nu mai aveau suficient spațiu pentru cultivarea florilor în țara lor natală, așa că s-au mutat operațional în Africa de Sud, Kenya sau alte zone cu sol favorabil. Legenda cu florile din sudul Franței care sunt trimise aici, licitate, apoi trimise către Paris nu e chiar o legendă: FloraHolland este renumită pentru cele mai bune prețuri, aducând laolaltă cel mai mare număr de furnizori și cumpărători.

Indiferent dacă vin din Olanda sau din Africa de Sud, florile ajung la FloraHolland între 4 după-amiaza în ziua anterioară licitației și 4 dimineața (în ziua licitației). Sunt recepționate și plasate la rece, între 4 și 8 grade Celsius, cu mici excepții, precum trandafirii (care au nevoie de două grade) și de câteva tipuri de flori care nu agreează frigul și sunt ținute direct pe paleți.

CUM SE LICITEAZĂ?

În stil olandez, „The Dutch Way” este un stil de licitație aparte, care a apărut cu secole în urmă, pentru tranzacționarea eficientă a legumelor. Un producător de varză care era extrem de solicitat pentru că avea cele mai bune produse din regiune, a avut într-o zi o idee pentru a detensiona relațiile de competiție dintre clienții săi. A numărat descrescător, de la 10 la 1, numerele reprezentând prețul. Când un cumpărător îl oprise la „8”, spre exemplu, trebuia să spună și cantitatea pe care dorea să o cumpere. Apoi se relua numărătoarea, până la terminarea cantității. Pe același principiu se realizează și licitațiile de flori: totul este computerizat, mai rapid decât la licitația cu strigare, iar prețul final este unul corect.

UNDE SE LICITEAZĂ?

Mai bine de 80% dintre cumpărători nu mai sunt prezenți fizic, așa că din cele patru săli de licitație, cu 10 ceasuri de tranzacționare (ecrane speciale pe care se afișează tipul florei, proveniența și toate detaliile din formularul de livrare, dar și prețul și cantitățile) a rămas una singură. Dincolo de un geam, puținii cumpărători care țin să fie încă prezenți fizic pot fi văzuți într-o sală cu două ceasuri electronice imense, tranzacționând pe loc flori și cantități. Dacă în trecut florile se aduceau fizic în fața

2 SECRETE DE CONNAISSEUR DE LA FLORA HOLLAND

Ghidul nostru la Aalsmeer ne-a dezvăluit, la final, două dintre înțelepciunile secrete ale producătorilor de flori din Olanda, aplicabile la buchetele pe care le cumpărăm pentru acasă:

- Nu se țin niciodată florile în bucătărie, dacă în zonă există boluri cu fructe. Acestea din urmă emană anumite gaze pe care florile nu le tolerează deloc, iar ofilirea va fi mult mai rapidă.
- Nu se taie niciodată usturoii într-o cameră în care se află flori, din același motive. Mirosul înțepător al usturoiului este „sărutul morții” pentru orice buchet, oricât de proaspăt ar fi acesta.

ceasului, acum apare o fotografie digitală, cu toate detaliile „tehnice”. Motivul: dincolo de viteză, este mai eficient, mai simplu, se evită accidentele și se elimină un pas important în procesul de „perpetuum mobile” ilustrat anterior.

CINE LICITEAZĂ?

Cumpărătorii de la bursă sunt intermediari sau en-grosiști care reprezintă mai mulți floriști mai mici. În funcție de fiecare floare și de furnizor, unitatea de măsură este diferită. Totul pornește de la o găleată – aici totul se discută în „buckets” – care conține un număr variabil de flori. Astfel, dacă bucket-ul minim de narcise, spre exemplu, conține 1.000 de fire, acesta este un volum mult prea mare pentru o mică florărie de la colțul străzii din Amsterdam. De aceea intervin dealerii, care tranzacționează pentru mai mulți beneficiari, obținând astfel un preț bun pentru toate părțile implicate.

CÂT DE DIFICIL ESTE?

Nu degeaba bursa de flori din Aalsmeer a fost comparată cu Wall-Street. Fiecare cumpărător trebuie să fie atent, în fiecare secundă, la detaliile care se succed cu repeziune pe ecran: proveniență, calitate, cantitate, lungime, culoare, specificații și să fie pe fază pentru a licita cât mai bine. Tocmai pentru că mecanismul este unul complex și fascinant, bursa își propune să lanseze, pe viitor, o sală specială de jocuri, unde orice vizitator să poată intra în pielea unui buyer de flori, experimentând pe viu procesul real de tranzacționare.

CUM SUNT EVALUATE?

Tocmai pentru că 80% dintre cumpărători nu mai vin personal la Aalsmeer, este tot datoria bursei să verifice dacă florile sunt în regulă și dacă toate elementele înscrise pe formular sunt respectate. Fiecare furnizor de flori trebuie să completeze un document special de livrare, prin care cumpărătorul să poată apoi vinde

mai departe pe piețe sale de interes: tipul florei, lungimea, culoarea, cantitatea și încă o listă întregă de indicatori foarte exacti.

În funcție de performanțe, furnizorii de flori sunt ierarhizați de la A la G. Fiecare furnizor nou începe de la calificativul G și trebuie să-și câștige drumul, pas cu pas, până la A. Dacă face o greșală: un „bucket” din care lipsește o floare, unele flori de o calitate necorespunzătoare celei declarate, o neconcordanță de lungime sau alte erori de acest gen, își pierde un „pas”, pe care trebuie să-l recâștige ulterior. Răspunderea personală și încrederea sunt esențiale în acest business. Știu, cine ar fi crezut că arta florilor este atât de precisă?

CUM SUNT TRANSPORTATE FLORILE?

Privind de sus, de la înălțimea pasarelei care străbate cei 7.500 de metri pătrați (cât două terenuri de fotbal), totul este un du-te-vino aparent haotic. Mașini transportând paleți se intersectează la fiecare 2 secunde, fiecare într-o altă direcție, preluând alte flori și livrându-le, după coduri speciale, în zona aferentă cumpărătorilor (fiecare având zona sa desemnată). La capătul fiecărui rând de paleți cu flori se află o lumină roșie sau verde. Verdele înseamnă că florile sunt pregătite pentru preluare, în timp ce roșul înseamnă că trebuie lăsate pentru moment în același loc.

Chiar și angajații care manipulează paleții poartă jachete de culori diferite, în funcție de poziția lor în ierarhie și de experiența în companie.

Jachetele portocalii au întietate: cei care le poartă sunt autorizați să realizeze orice element al procesului de preluare și livrare, având competența necesară pentru toți pașii intermediari. Celelalte culori de jachetă sunt limitate la anumite proceduri și arii restrânse de autoritate. În lumea florilor, totul se câștigă din greu: reputația, gălețile de flori sau poziția ierarhică. □